



Syften (Maqasid) med Surah 47 Muhammad

Sura Muhammad är den fyrtiosjunde suran enligt den 'uthmaniska ordningen i mushafen, och den nittiosjätte enligt uppenbarelsens kronologi. Den uppenbarades efter sura *al-Hadid* och före sura *ar-Ra'd*. Den är medinensisk enligt samtliga uttolkare, vilket återges av Ibn 'Atiyya och as-Suyuti i *al-Itqan*. Den består av **38 verser**.

Dess namn

I sunnahböckerna kallas den **Surat Muhammad**, och så återges den i *Sahih al-al-Bukhari* i en berättelse via Abu Dharr. I tafsirerna förekommer samma namn. I vissa versioner av *Sahih al-al-Bukhari* kallas den även **Surat alladhina kafaru**, men det vanligaste namnet är *Muhammad*, eftersom Profetens ﷺ namn nämns i surans andra vers — tidigare än i sura Al 'Imran där det står: **{Och Muhammad är endast en sändebud}** (3:144).

Bland anledningarna till namnet nämns att tron på det som uppenbarats för Muhammad, bit för bit, är större än tron på det som uppenbarades som helhet till tidigare profeter — och detta är ett av Koranens största syften.

Suran kallas också **Surat al-Qital** (Stridens sura), eftersom den nämner stridens lagar och uttryckligen nämner ordet i versen: **{Och de som tror**

säger: Varför uppenbaras inte en sura? Men när en sura uppenbaras och strid nämns i den...} (47:20) Detta syftar på denna sura, vilket gör "Surat al-Qital" till ett koraniskt namn. Sayyid Qutb säger: "Det är ett verkligt namn, för striden är dess tema och dess mest framträdande element."

Abu Nu'aym återger att al-Fudayl ibn 'Iyad läste suran och började gråta när han upprepade versen: **{Och Vi skall pröva er tills Vi vet vilka av er som kämpar och vilka som är uthålliga, och Vi skall pröva era handlingar}** (47:31) Han sade: "Om Du prövar våra handlingar, avslöjar Du oss och river våra slöjor. Om Du prövar våra handlingar, förgör Du oss och straffar oss." Och han grät.

Relation till suran före

Suran har en stark koppling till sura *al-Ahqaf* före den. Den börjar med att tala om de otrogna, vilket är direkt kopplat till slutet av *al-Ahqaf*, där deras tillstånd på Domedagen beskrivs — deras otro, deras förföljelse av Profeten ﷺ och deras förnekelse av uppståndelsen. Deras slut fastställs i versen: **{Finns det någon som går under utom de trotsiga syndarna?}** (46:35)

Ibn Kathir säger: "Det är uppenbart hur starkt surans början är sammanlänkad med slutet av suran före den — så mycket att om basmalan togs bort skulle de två surorna framstå som en enda sammanhängande text."

Surans syften (Maqasid)

Huvudtemat i suran är **uppmaningen till strid mot avgudadyrkarna och motivation till jihad**. Suran inleds med att väcka de troendes vrede mot de otrogna, eftersom de förnekade Allah och hindrade människor från Hans väg. Striden är surans centrala tema.

Suran börjar med att beskriva de otrogna och de troende i en konfrontativ stil som:

- förnedrar de otrogna
- upphöjer de troende
- antyder att Allah är fiende till de första och beskyddare till de andra

Det är alltså ett gudomligt krigsutrop mot Allahs fiender från surans första ord.

Surans syften i detalj

1. Att klargöra att Allah gör de otrogna maktlösa

Deras handlingar görs ogiltiga eftersom de vänder sig bort från sanningen, följer falskhet och försöker hindra människor från Allahs väg. De troendes synder förlåts eftersom de stödjer sanningen och följer det som uppenbarats för Muhammad ﷺ.

2. Att befalla försvar av sanningen

Suran beskriver vad som krävs när man möter de otrogna i stridens början och slut, och nämner belöningen för dem som dödas i Allahs väg.

3. Att lova stridande troende paradiset

Muslimerna befalls att kämpa mot de otrogna och inte kalla dem till fred. Avgudadyrkarna varnas för att drabbas av samma öde som tidigare förnekare.

4. Att varna Quraysh för deras onda slut

Suran ger exempel på tidigare tyranner som förstördes på grund av sin ondska. Den säger: **{Har de inte vandrat på jorden och sett hur slutet blev för dem före dem?}** (47:10)

Sedan nämns de troendes belöning och de som lever som boskap — äter och njuter — och helvetet är deras hemvist. Suran påminner om att Allahs lag är att förgöra orättfärdiga städer, även starkare än Mekka, som fördrev Profeten ﷺ.

5. Att beskriva paradiset och dess njutningar, och helvetet och dess straff

6. Att beskriva hycklarna

De blir förvånade när en sura uppmanar till strid. De reflekterar inte över Koranen, de allierar sig med avgudadyrkarna, och Allah hotar att avslöja dem för Profeten ﷺ. Muslimerna varnas för att låta sig luras av hycklarna.

7. Att klargöra att de som hindrar från Allahs väg inte skadar Allah

Deras handlingar kommer att göras ogiltiga, och om de dör som otrogna kommer Allah inte att förlåta dem.

8. Att avsluta med löftet om seger för de troende

Samtidigt varnas de för att om de får makt, får de inte sprida korrup­tion eller bryta familjeband. Snålhet i välgörenhet fördöms. Suran avslutas med: **{Allah är den Rike, och ni är de fattiga}** (47:39) — en påminnelse om att Allah inte behöver någon, men att människan behöver Honom.